

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ Κ. ΒΛΑΧΟΥ

'Ο έργατάς της πεντηκονταετηρίδος τοῦ κ. Βλάχου, ένωψις ἐπερίμενε κανεὶς νὰ δεῖξῃ τὰς διαροφὰς καὶ τὰς ἀντιθέσιες τοῦ λογιωτετισμοῦ, δὲ ὅποις εὐρωτιᾶς καὶ σήπεται, πρὸς τὴν ἀληθινὴν τῆς τέχνης ἔκραντιν, δηλαδὴ τὴν διαροφὴν τῶν παλαιῶν πρὸς τοὺς νέους, ἔδειξεν δὲ τι τοιαύτη δὲν ὑφίσταται παρὰ κατὰ μερικοὺς ἀττημάντους τύπους, η τουλάχιστον δὲν ὑφίσταται ἐκεῖ ὅπου ἐνομίζετο καὶ νομίζεται ἀκόμη δὲ τὸ ὑπάρχει.

Παλαιὸς καὶ νέος συγγραφεῖς καὶ λόγιοι, πεζογράφοι καὶ ποιηταὶ συνηντήθησαν εἰς χάριν σύμπλεγμα τόσον ὥστε νὰ νομίζῃ κανεὶς δὲτι ἐκόπησαν εἰς τὸν ἕδιον ἐμποροράπτην δῆλοι ποιές κοντήτερος καὶ ποιός ὑψηλότερος, ἀνολόγως τῆς φαινομενικῆς παραπτάσεως του καὶ τῆς σωματικῆς του διαπλάσεως.

Οἱ παλαιότεροι ἐπλέξαν ἀπροκάλυπτα τὰ ἁγκώμια τῶν πρὸς τὸν σύγχρονόν των, τὸν πεζογράφον, τὸν γλωττολόγον, τὸν λεξικογράφον, τὸν μεταφραστὴν κωμῳδιῶν, τὸν γενικὸν γραμματέα, τὸν πρίσβιν καὶ ὑπουργόν. Οἱ νεώτεροι ἀπεκαλύψθησαν ἐπιφυλακτικῶς καπέως ἀλλὰ μετὰ σεβασμοῦ πάντοτε πρὸ ἐνὸς τοιούτου δύκου θεμελιωμάνου ἐπάνω εἰς δῆλους αὐτοὺς τοὺς τίτλους, εἰς αὐτὲς δηλαδὴ τὰ διπλώματα, διὰ τὰ ὃποια ἐπρεπε νὰ φανοῦν ὑμείς τεκτονοὶ καὶ νὰ τὰ κλωττοπατήσουν διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ Ἱγνος ὑπενθυμίζον φιλολογικὴν δρᾶσιν αὐτόχρημα ἄγκληματικήν. Τὸ γάντι ἵτο γρίς περὶ τῶν νεωτέρων λογίων καὶ ἡ σκονδυλική των στήλη σύμιλακτος καὶ λυγρά καὶ ἀντὶ νὰ ὀκοδώσουν τὰ δρειλόμενα εἰς τὸν παλαιὸν λόγιον ἐμεγκλωπρόνησαν Δονκιστοκίδης καὶ ἐρίθησαν μετ' ἐπιεικεῖς ἴπποτικῆς.

'Ἄς εἶναι καλά οἱ ἄνθρωποι.

Τὰ ἀνέκδοτα τοῦ κ. Βλάχου καὶ αἱ χαριτολογίαι καὶ οἱ ἀφορισμοὶ, τοὺς μετέτρεψαν εἰς ία κυρτὸν πρὸς τὰ ἑμέρας θαυματικόν, καὶ τὸ κακόν, τὸ κάκιστον εὐφυολόγημα περὶ τοῦ Ροΐδου, δὲτι ἔχει οὗτος νὰ ἀκούσῃ εἰκοτείκητα γρόνικα φωνῆν ἀλληνικήν, ἐμπαίζον οὕτω ἔνα δυττύγημα τοῦ διατρεποῦς λογίου ἐξῆρθη ἀπὸ γρενικογράφον τῆς ἐποχῆς εἰς πρώτης τάξεως εὐφυολόγημα.

'Ἄλλ' αὐτοὶ οἱ νεώτεροι τάχις διαρέουν καὶ πολὺ νομίζεται τῶν παλαιοτέρων οἱ ὅποιοι τὸν ἐδέξασαν μὲταπαρνοειδῆ ποιῆματα (ἴδε Πολέμην εἰς N. "Ἄστυ τῆς ἡμέρας ἀκείνης) καὶ μὲ ἄλλα Σούρια ἢ Θεύρια, δημος ὑδάτες, διθυραμβικά στοιχουργήματα καὶ μὲ ἀπαγγελίας πολυτιδεῖς ἔλλον θαυματικά καὶ μὲ προσανυμίας βαντουζοειδεῖς (ἴδε Σθερῶνον, ἀργαιολόγον ἄνδρα) καὶ μὲ "Ἀγγελον Βράχον ὃς τὸν ἀπεκάλεσεν ὁ μακαρίχ τῇ λῆξι χαριτογράφος τοῦ 62 κ. "Ἀννινος ὁ πατιγυνωστος εἰς τὸ ἀλληνικὸν δημάστιον μὲ τὸ ὄποκοριστικὸν τοῦ ὄνδματός του, Μπάρκης; Οἱ νεώτεροι αὐτοῖς, ὑπὲρ τίνος θὰ ἡμύνοντο τάχις ἐὰν δὲν ἐτήρουν αὐτὴν τὴν ἐπιφυλακτικότητα καὶ αὐτὸν είσονται τὸν δρειλόμενον σεβασμόν;

'Υπὲρ τοῦ ἱεροῦ τῶν; 'Άλλ' αὐτοὶ τάχις ἔχουν νὰ δεῖξουν ὡς λόγιοι στηματικῶς διαφέροντα ἥργα ἀκείνων τῶν τοῦ Βλάχου διὰ τὰ ὅποιας ἡ ἐπιφύλαξίς των καὶ ἡ συγκατάβασίς;

Καὶ ἐν τοῖνων τῶν τοῦ Βλάχου διὰ τὰ ὅποιας ἡ γλώσσας ἀληθείας, σταγικῶς πάντοτε καὶ μετ' ἀγωνίας, ἔχουν δικαιώματα ἐπὶ τῆς τροπῆς αὐτῆς τοῦ ρεύματος τὴν ὅποιαν ἄλλοι ίδωσαν καὶ διὰ τὴν ὅποιαν κατόπιν ἄλλοι ἐπίσης εἰργάσθησαν καὶ ἡγωνίζονται φυχῆς καὶ σώματος; Καὶ κατὰ τὶ παρακαλῶ διερίσαι τὸ ἥργον τῶν τοῦ ἥργου τοῦ Βλάχου; Κατὰ τὴν γλώσσαν; 'Άλλα τι εἶναι ἡ γλώσσα ἑμέρας εἰς μίαν καθολικωτέραν γενναιαίν ἔκρανσιν ίδεων, εἰς μίαν ἀδρέν δημιουργίαν, παρὰ ἐναὶ καὶ μόνον ἐκ τῶν προσπατιούμανων δι' αὐτὰ στοιχείων; Καὶ εἶναι ἀρκετὸν τὸ νὰ μὴ γράψῃ τις ἔνα δημοσιοτάτερον ἢ τὸ νὰ ἀπορεύηται ἔνα ἀναδιπλασιαρύδην διὰ νὰ ποζάρῃ ὡς ὀδύσσωπος ίδεων, καὶ ἄνθρωπος πνευματικῆς ὑπεροχῆς, καὶ ἀνθρακες ἐνριζιγγές; Τὰ δικαγμάτα τῶν γρενικογράφων τοῦ Βλάχου—εὐτυχῶς

δὲν έγραφον καὶ περίμετα—ένας τάχι καλλίτερα τὸν θηρυφρόνων τοῦ λογίου τοῦ δικού συναντούσαν ἐπιφύλακτικῶς; Ήτο τὴν πενταλογίαν τοῦ Αριθέαλδον.

Κατὰ τὴν γλώσσαν βίβας διαφέρουν κάποιοι, καὶ αὐτὸς μίαν ίσως νοοτίρων κυνήγου τῆς τέχνης, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν δὲν διαφέρουν διότου, φαῦλη, καὶ αὐτὴ καὶ ἐπιτύχειαν, καὶ ἔκτος τῆς ζωῆς, δηνος εἶναι καὶ ἕκεῖνα φαῦλη, καὶ ἐπιτυχείανα καὶ ἄλλες ποτὲ ζωῆς.

'Αλλὰ τότε θὰ ἐρωτήσητε τοῦτο εἰναὶ αὐτὸς οἱ πενταλογίαι; Εἶναι ἄλλος τοῦ λογίου καὶ τοῦ οἰοντος δριστοκρατικοῦ, εἴναι εἰς τὴν ἀληθινήν ὁροτοπορίαν τῶν γραμμάτων, καὶ εἰς τὴν ὑπολανθάνουσαν προγραμμάτην ζωῆς, εἰς τὴν ἀντίθεσιν τοῦ επιπλίους καὶ εἰς ἀλλήν ἴρρεσίν. Άλλοι δὲ εἰγον τὸ θέρρος νὰ προνιμοῦ. Εἶναι εἰς ἀλλὰ ἐνόμιστα καὶ εἰς ἀλλήν ἴρρεσίν. Άλλοι δὲ εἰγον τὸ θέρρος νὰ προνιμοῦ. Εἶναι καὶ χωρὶς γυμνάσιατα ὑποκλίσιον καὶ γλυκατερὸν βρυστοποράν. Άλλοι δὲ εἰστοπορήσαντες δὲν λύγην ποτὲ, δὲν αἰροροῦν νὰ πειτεύσουν διτὶ θύμην ποτὲ, δὲν τὸν ἀργυρόντος αὐτὸν διὰ τὸν πειρρονητὴν τοῦ Βαύγανος καὶ τὸν δεύτερον φραγμό τῆς Χυρίας, τὰς δηνούς, αἱ ἔκπλαγαιαὶ δὲν ἔριθον προτοῦ ἀκόμα στηγαντρύζοντες καὶ τὸν προφετὸν μεταφραστὴν τοῦ Λούκου.

'Αλλ' αἱ διαρτίαι εος φαίνεται εἶναι πολλαὶ καὶ διάφορα, πενταλογικὴ γένοις, ή ἕποις ἀπὸ τὴν Χάρβοδην, τὸν Μάρχον θελαζή, πάροτε εἰς τὴν Σκαλλαν, τοὺς γεωτίραπολασθεῖς διτὶ νὰ πλέρῃ ἐνόμιστα αὐτῷ ως τὸ Σατανάρι τοῦ ι. Πελέμη, πρὸ τὸ διεργον πειτεύσατε δὲ τὸς Γαλλίαν επονδόντες τὴν ποντικήν, τὸν περτάσαντα προύθεις λόγου, μεταποιήσας αὐτὸν εἰς μίαν πελορίαν πάνταν δρασίν πρὸς ἐπίστους τὴς τοιούς εἰς ἡματήν εὖς διηρυμάνων διεσπατῶν, πειθῆράς κραντοῦν δύνανται τὸν παταστράπτειν τοντὸ εἰς διαρρυμάρητα τὸν Χαρτοπολικῶν εἰδῶν τοντὸ εἰς παλαθίας μελάνην καὶ τετράδια.

M. Μαλακάσπη.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

— Τὸ «Mercure de France» ἱδίδει προσγεγένεται τῷ ἐπιτάξει τῶν π. π. Sasset—Orland καὶ ad van Bever, διάφορα δηγγήματα τῶν ποιητῶν δηγγηματογράφων τῶν XII, XV καὶ XVI αἰώνων. Τὴν τελείων ἥρην δὲ εἶναι πολλοῖς καὶ μεγάλοις, όπις μάλιστα ἐνδικηρίσοντος.

— Κατὰ τὸ τίτλος τοῦ μυγίας Martine, πρόσθιται νὰ περιγράψῃ τὴν Ἀγγλίαν «διάτη», δράμα πεντάπλοκον τοῦ V Sardou, γραπτὸν ἀπόγειας διτὶ τὸν μάγον φευκεώδεις θεάτροι.

— Απίστενεις εἰς τὴν Boulangarion ἢ διάγραμμα. Οὔγγρος δημοτικὲς καὶ δραστικὲς πομπὲς Ludwig Bartold, εἰκ. φύλαικων διτὶ ἐπίδιοι.

— Εἰς τὸ Μιλάνον ἐπικίνδυνη πελοτόντος τὸν δραματικόν ἥρην τοῦ H. A. Belli ἵνα τὸν τίτλον: «Οἱ γίγαντες καὶ οἱ Πούραποι». Τὸ παντὸν καθὼν καὶ διὰστὶ τὸν μεγάλον διατίθεται τὸν αὐτὸν ἥρην τοῦ πομπῆος πομπῆος.

— Οἱ πομπέοις, εἶναι διτὸς τοῦ πρὸ τοῦ δηγγηματογράφου εἰς τοὺς «Ελλήνας τοῦ Λογίου» πομπάστος τῶν Rudyard Kipling τὸ διεργον καὶ ἐπαρβλήντος Συγκρότου διτὶ τὴν προΐστασθαις πομπῆος πομπῆος τοῦ πομπῆος θέατρου. «Ο Γερμανός τόπος δηγγηματογράφης διηρωτήτης δύομος.

— Εἰς τὸ Biscioneν διεπαλέρθη κατ' αὐτὸς μία ποδονοματικὴ εἰδῶν τοῦ Mazzini, ἅπειδεν κατοικεῖται εἰς τὴν πράστη τῆς εἰσήγητης τοῦ πειρίδον, διεπαλέρθη πομπὰ τὸν αὐτὸν διηρωτήτην τὸν θύμην φυγὴν καὶ τὴν θύμην εἴσοδον.

— «Αναπλάσθητε εἰς τὸν Θύμηνταν, μεταβολὴ τῶν προσώπων πολεοῦς τογγηγράφες τοῦ Orcagna, ή τίποι τοῦ Δάντη.

— Εἰς τὸ διεπαλέρθη πομπῆος πομπᾶστον πομπῆος. Τίγνη καὶ Τεχνίτης, ίρρεια πομπῆος ἐπεινεῖς πομπῆος πομπῆος τοῦ διεπαλέρθη Ιεροῦ Συγκρότου, Η διεργή τῆς διοί τοῦ Αυτορικοῦ Τηγανητοῦ διεπαλέρθη πομπῆος πομπῆος διεπαλέρθη πομπῆος τοῦ τοῦ P. Servais. «Η διεργή τῆς Αδερφίας ήτταντο πλὴ τὸν παντὸν τὸν διεργή τῆς διεπαλέρθη Ιεροῦ Αυτορικοῦ, ἵνα εἶναι γνωστή η γένεση καὶ εἰδῆ τοῦ Ιεροῦ Συγκρότου. Προσεγγίζει τὸν πρόσθιτον πομπῆος πομπῆος τοῦ διεπαλέρθη Συγκρότου διτὶ τὸν διεργή τοῦ πομπῆος πομπῆος διεργῆς.